

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

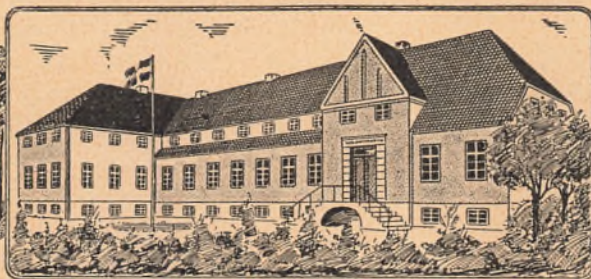
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

FRA NR. NISSUM HØJSKOLE

August 1957

„Bed og arbejd.“

49. årgang nr. 8

En lille høstprædiken

Det er noget tidligt i år med høsten. Men hvor man ikke er færdig, når dette læses, længes man efter at blive det.

Hvordan er så vor høst i år? — Mon vi når „middel“ for landet som helhed? Nogle steder vil det i hvert fald fylde lidt.

Der er på hvert sted ganske bestemte regler for, hvordan udbyttet bliver. — Jordens bonitet, gødningens mængde og sammensætning, regnens rigelighed eller mangel og ejerens omhu med arbejdet på rette tidspunkt er de fleste af de faktorer, der bestemmer høstudbyttet.

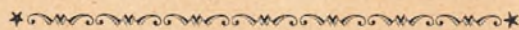
Alt dette er grundlag for mange værdifulde foredrag og artikler, men ikke for nogen høstprædiken.

Hvor bliver Gud af i det altsammen? Naturens og menneskets samvirken synes at være det hele. I reglen ligger det ganske klart for vort blik, hvorfor resultatet blev, som det blev.

Kære læser! det er et spørgsmål om din tro eller ikke tro. Troen siger: Gud er i alle disse naturlige og menneskelige virkemidler, den ser hans styrelse og gaver i det altsammen. Van-

troen derimod finder kun naturen og mennesket. Vantroen er jo altid fattig.

Men nu du, som tror! — tror, at det er Gud, der gav vort folk livsbetingelser for kommende

Nissumstævner

I Viborg på KFUK søndag d. 8. sept. kl. 14,30.

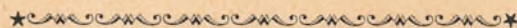
I Herning på KFUM søndag 15. sept. kl. 14,30.

Kom, tidligere elever og andre venner af skolen, kom og vær sammen med os, og lad os hjælpes ad med at skabe fest. — Lad os sætte noget ind på at komme med, lad os prøve at få andre med, og lad os huske at bede for vore stævner.

Vi begynder med fælles kaffebord, og vi slutter ved 17,30 tiden. Programmet er ikke helt fastlagt, men vi glæder os til, at der skal blive lejlighed til ordet frit og et passende frikvarter. Dog er det også meningen, at I noget af tiden skal høre på os.

Velkommen til Viborg eller Herning!

Staben.

år, du tror, at høsten er ikke alene naturprodukt, men en gave fra Gud gennem naturen. Har du sagt tak? Det er formålet med denne ganske lille høstprædiken, at du skal besinde dig, folde dine hænder og takke Gud.

Så far vi måske lejlighed til senere at samles med menigheden i kirken og der påny i fællesskab takke Gud og give takken synligt udtryk i en orferygave.

Så lær mig at leve, o Gud, som jeg kan,
frimodigt som fuglen i skove,
og takke for regnen, som vander mit land
for solskin og varme i sommerens brand,
for avl i min lade dig love.
Hvad magter jeg vel,
om du ej gav held?
Det vokser jo, mens vi sover.

Salmebog nr. 675. (P. Roesgaard).

Kære alle!

Oftentimes får jeg et brev fra en tidligere elev, især fra de seneste hold. Desværre får jeg sjældent svaret på sådanne breve, for jeg synes ikke, jeg har tid. Det er slet ikke pænt af mig, da I skriver så pænt og venligt, og da I udtrykker sa megen kærlighed og taknemmelighed over for skolen; men jeg har aldrig haft let ved at skrive, og den daglige korrespondance med de vordende elever sammen med vandremapperne og elevbladet tvinger mig til skrivebordet i mange timer. Jeg håber og tror, at I tilgiver mig.

Men I skal vide, at jeres breve bringer megen glæde og mange gode tanker, og I skal have så stor en tak for jeres fortrolighed, fordi I gør os delagtige i jeres glæder og sorger.

Hvilken glæde er det ikke for os at læse, at I er nogle, som tænker på skolen og skoletiden hver eneste dag. Og så lige et spørgsmål: Siger I også til jeres kammerater og veninder, at de

værdier, I fik på skolen, ikke kan købes for penge?

Det glæder os også at mærke, at I går op i jeres arbejde og er glade for dette — ikke alene i jeres egne hjem, men også i jeres pladser. Ofte røber jeres breve også en stor kærlighed til jeres barndomshjem, og det er nu en stor ting og en stor rigdom for jer selv. Det er slem, hvis man i den grad får nok i sit eget, at ens forældre bare bliver „de gamle.“

At I er friluftsmennesker og holder af sport og havearbejde er også godt; det er ligesom udtryk for sundhed.

At I er med i sangkor og bibelkredse, at I er med ved de små møder i M. og K., at I prøver på at få andre med, åh, hvor det glæder os.

At I til tider er mismodige for jeres synders skyld, ja, det glæder os også — trods alt; når blot jeres sorg må drive jer nærmere til Gud.

Vort ønske for jer alle kan udtrykkes således: Gid I må både tro og leve vel. Det glæder os sådan, når vi gennem eders breve eller på anden vis får indtryk af, at I har det således, eller kæmper for at nå dertil.

Somme tider er jeg bange for, at I læser for lidt; det er ret sjældent, at nogle fortæller om en bog, som har gjort indtryk. En del af jer skulle sikkert fatte lidt mindre rundt og læse noget mere. Læs endelig i jeres bibel, men læs så vidt muligt alt muligt, dog aldrig det beskidte, og tag endelig ikke alt muligt for gode varer.

Venlig hilsen.

Hjemme fra skolen

Så har vi holdt sommerferie. To elever fra Sjælland sparede rejsepengene og tog i stedet for plads på højskolen i 14 dage som ferieafløser, så blev det lettere at give husassistenterne en ordentlig ferie. På skolen var de 14 dage præget af storvask, syltning og henkogning, men takket være de to afløser lykkedes det også min kone og jeg at holde ferie i hele 6 dage. Vi (og Kirsten) boede i et lejet sommerhus på Toftum, så jeg smuttede hjem hveranden dag og så til skrivebordet, og jeg var også i de dage ude til et møde. Men i de 6 dage havde vi det mest vidunderlige vejr. Vi badede rigtig — både i Limfjordens friske vande og i solskin. Aldrig før har vi holdt sådan rigtig ferie. Det er ganske givet, at vi har haft godt af det.

De fire færopiger fik også rigtig ferie, selv om de ikke kunne rejse hjem. To af dem var hos en slægtning på Mols, og de andre to var med en veninde i hendes hjem i Timring. Vi takker hjemmet for gæstfriheden.

Men ferien gik af sig selv, og snart hørte vi glade gensynshilsener. Skolen blev levende igen, af 74 elever var der dog desværre 4, der ikke syntes, de kunne være her mere end 3 måneder. Selv om det er skønt at tage mod nye elever, så er det dog meget skønnere at tage mod en flok, vi kender, og vi glæder os nu mægtigt til 7 ugers samvær.

Vinterhøjskolen tegner godt. Vi har nu 26 forespørgsler, hvoraf de 16 er indmeldt, og så vidt jeg kan se, vil mange af de andre forespørgsler også blive til indmeldelse, når der fås besked på ansøgningerne om amtsunderstøttelse. Og endnu er der næsten 3 måneder, til vinter-skolen begynder, så den bliver da vist fuldt besat meget tidligt. Vi mærker også en del til den næste sommerskole, hvilket vel heller ikke er for tidligt, da vi i fjor havde alle pladser besat

i december. Efterårsskolen 58-59 er også godt i gang.

Til november er det 70 år siden, skolen begyndte. Skal vi lave jubilæumsfest? Desværre får vi ikke en ny bygning, som kan indvies ved denne lejlighed; men vi kunne selvfølgelig give skolen pengene til byggeriet. Men betragter vi skolen som vor skole, og vil det glæde os at se den trives og følge med tiden? Ja, mange har det således, men hvad med de fleste?

Ja, der er her — som alle vegne — meget at spekulere på, men der er endnu mere at takke for.

Her ligger skolen,
som vi har kær,
her skinner solen
i alt slags vejr!

(Ludvig Meinild).

ER DER IKKE FLERE,

der ønsker at købe Ludvig Meinilds lille digtsamling: *Digte fra landet*. Den kan bestilles på skolen, den koster 6,75 kr., og skolen får alle pengene.

Byggesagen

Johs. Larsen, Snebjerg,	50 kr.
R. 1956	15 kr.
Tiende juli (kan)	100 kr.

For ialt 165 kr.

meddeles hermed kvittering og hjertelig tak. Tidligere indkom 10.155 kr. Ialt 10.320 kr.

„Tjen så meget som muligt, spar så meget som muligt, giv så meget som muligt.“

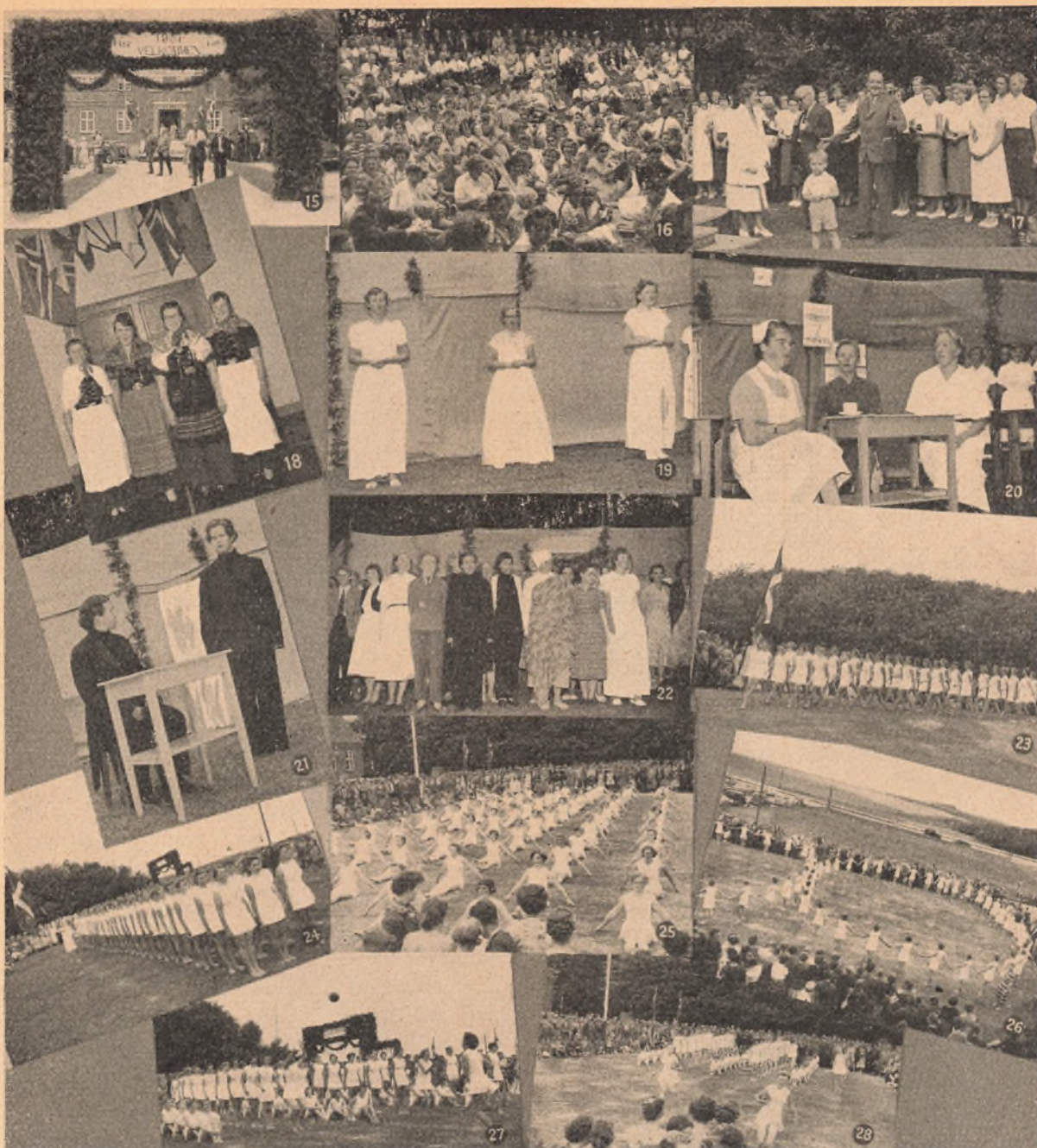
Sagt af Th. Rendtorff.

Skolen i hverdag

1. Vi er mange i spisesalen i år, men vi kan være der.
2. Elysium er også taget i brug til elever. Vi 5 bor der.
3. Vi har en pragtfuld udsigt.
4. Efterskolen har håndarbejde i dagligstuen.
5. Vi har alle haft søskende her.
6. Sjællandere, fynboere og så mig fra Ærø.
7. Ikke søstre til tidligere, men forhåbentlig til vordende elever.
8. Hvad skulle vi have gjort uden Jenny?
9. Godt samarbejde gennem 25 år.
10. Uha, al den sommerdrik og sild, der må til!
11. Lærer Nielsen, vor nye lærer.
12. Fornemme gæster i skolekøkkenet.
13. Vi regner ud, hvad doktorsens middag koster.
14. Fint må tøjet være.

Skolen i fest

15. Gæsterne er begyndt at komme.
 16. Et udsnit af den store forsamling.
 17. Hyldest til organist Lund og eleverne.
 18. „Firkløveret“ fra Færøerne i festdragt.
 19. Fra optrinet „Den kostbare tid.“
 20. Fra optrinet „Den kostbare tid.“

21. Fra optrinet „Den kostbare tid.“
 22. Fra optrinet „Den kostbare tid.“
 23. Indmarch til gymnastikopvisningen.
 24. Vi er klar til at hilse fanen.
 25. Så går det for sig.
 26. Sangleg.
 27. Bolden er givet op i stafetløbet.
 28. Hvem vinder?

Er der ikke flere,

der vil skrive noget til vort blad. I, gamle elever, svigter her. I går spurgte jeg eleverne, om ikke de kunne hjælpe med stof, om der ikke var en af dem, der kunne skrive et stykke til bladet og fortælle om sin sommerferie. Det skete ved middagsbordet, og der opstod en eksemplarisk — næsten åndeløs stilhed. Endelig var der en af de små (en efterskoleelev), der sagde: „Det vel a gåt.“ Jeg synes, det var et flinkt og naturligt svar; men hele flokken gav sig til at le, og jeg aner ikke hvorfor. — Måske syntes de, det var lidt dristigt, men der er også somme tider brug for en vis dristighed, og her er så beretningen om Toves og hendes lille søsters besøg hos deres store søster, der er gift med en oversergent i Kølvrå, og som om formiddagen hjælper til på soldaterhjemmet.

MIN SOMMERFERIE —!

Selv om det vakte megen morskab, da jeg meldte mig som frivillig til at skrive om sommerferien til elevbladet, vil jeg alligevel forsøge.

Det regnede lidt mandag morgen, men Ellen og jeg bestemte os alligevel for at cykle til Kølvrå. Vi var først her på skolen, hvor jeg lørdag aften havde glemt en del; jeg var nær blevet smidt ud af Emma, som havde travlt med at skure trapper, så jeg fik i en fart mine glemte ejendele samlet sammen, og vi kørte videre mod Struer. Det var kedeligt gråvejr, så vi cyklede det, vi kunne. Da vi kom til Vistorp begyndte det spændende, for herefter var der ingen vejvisere, så vi drejede på lykke og fromme til højre og kom til at cykle langs en pigtrådsspærring; og flere gange måtte vi standse, fordi en jetjager skulle passere! Da vi kom til enden af vejen, blev vi lidt lange i hovedet, for vi troede jo, at vi skulle stå ved en hovedvej, og på den ene side ville Karup være og Kølvrå på den anden. Vi var ganske vist ved en hovedvej, men i stedet for de to nye byer lå der et soldaterhjem, og det kunne vi ikke forstå; men helt

galt kunne det ikke være, for soldaterhjemmet og folk (militæret) måtte da høre under Kølvrå-Karup. Jeg gik ind på hjemmet og spurgte, hvor i verden Kølvrå lå? Ak og vé, vi var landet i Gedhus, men vi kom på den rette vej og var i løbet af et kvarter på Kølvrågård, hvor vi kom lige tilpas; de sad nemlig ved kaffebordet.

Hver formiddag var vi ene hjemme, mens Eva var på soldaterhjemmet og Bent på flyvestationen; men tiden kunne vi sagtens få til at gå. En dag var vi nede for at se vagtskifte, det så vældig flot ud; de præsenterede gevær, gjorde honnør, marcherede frem og tilbage, gjorde honnør igen og så overtog det andet hold vagten.

Noget af tiden forslog vi ved at læse, jeg fik blandt andet læst en spændende bog fra Skipper Clements tid „Eventyrets dage.“ Vi var naturligvis også ude for at se os om; men vi måtte desværre ikke bade i Karup å, for den var smittefarlig med musetyfus.

Tiden gik hurtig til lørdag, og vi skulle afsted hjem. Denne gang regnede det ikke, men det blæste temmelig stærkt. Vi blev vist på den rette vej mod Grove, det var den gamle rullebane, som tyskerne anlagde, og herfra var der fri udsigt over flyvestationen; men også her var der pigtrådsspærring.

Vi kørte ikke helt samme vej hjem, men over Holstebro; og selv om vi cyklede fra Kølvrå kl. 12,30, var vi ikke i Hygum før 21,50, men vi havde også haft stiv modvind hele vejen.

Jeg sov helt til middag om søndagen; om natten vågede Inga og jeg ved en so, men den fik ingen grise, så længe vi sad der, og vi kom endda ikke i seng før klokken 5,30.

Resten af ugen gik med daglig arbejde, og man kan vist heller ikke beskyldte mig for at have forsømt Limfjorden.

Nu er vi tilbage igen ved vort skolearbejde, og selv om man har det dejligt i ferien, er det

nu bedre at komme igang her på skolen igen, men vi har jo desværre kun så kort tid tilbage.

Tove Klinkby, Hygum v. Lemvig.

1 - 2 - 3. En større gård

Man kan ikke sådan få en større gård; det er ikke så let at få drømmene opfyldt som at sige 1 — 2 — 3. Nej, det er rigtigt nok, men mange kunne opnå en større høst, og det er vel egentlig mere afgørende end en forøgelse af arealet.

Det er naturligvis heller ikke let at dyrke jorden på anden vis end den sædvanlige, og det er måske også helt tilfredsstillende. Har man rigelig jord i forhold til bygningernes størrelse, kan man jo godt køre med følgende sædskifte:

- 1 Korn.
- 2 Korn.
- 3 Kålroer og lidt bederoer og kartofler.
- 4 Korn.
- 5 Korn.
- 6 Kløvergræs.
- 7 Kløvergræs.

Man kan da drive sin ejendom forholdsvis billigt, hvilket ingenlunde må ringeagtes. En del af kornet kan sælges, men det kan naturligvis også bruges til svin sammen med noget proteinfoder, for der vil sikkert være for lidt mælk, da et lille roeareal vanskeligt lader sig forene med stort kohold.

Men har man nu lidt nok jord i forhold til bygningerne, eller det er økonomisk overkommeligt at skaffe plads til flere dyr, og man gerne vil opnå en større produktion, så kunne man jo ændre sædskiftet, så der blev avlet betydelig mere foder.

- 1 Kålroer og kartofler.
- 2 Sukkerroer.
- 3 Korn.
- 4 Sukkerroer.
- 5 Korn.
- 6 Kløvergræs.
- 7 Kløvergræs.

Sådan et sædskifte vil give en meget større avl både af foderenheder og af protein. Meget groft regnet kan man sige, at der, hvor der kan avles 1 foderenhed i korn, der kan avles 2 i kartofler, men 3 i sukkerroer (toppen iberegnet). 1 — 2 — 3. Ved denne ændring i sædskiftet vil avlen antagelig stige lige så meget, som tilfældet ville være, hvis man øgede sit areal med en trediedel, men beholdt det gamle sædskifte.

Her er noget at overveje for husmænd, der ønsker tillægsjord, og for små gårdmænd, der synes, at de ikke vel kan undvære en karl, men alligevel har lidt nok arbejde til en sådan. Naturligvis vil det koste at sætte besætningen op, og naturligvis vil der blive mere at bestille både i mark og stald, men nu kan der holdes 16 køer i stedet for 12 og 4 søer i stedet for 3, så man har faktisk fået en større gård, og mon ikke på en ret overkommelig måde?

Om der så fremover vil være afsætning for en større produktion til rimelige priser er et slemt spørgsmål. Vi må inderligt håbe det — både af hensyn til vore unge, dygtige landmænd og til de mange underernærede mennesker, der findes i mange lande.

HØJSKOLEPOST

Vore møder.

Åsted den 24. august. L. R.

Struer den 31. august. L. R.

Tvis den 11. september. L. R.

Vandremappernes besøg.

„Brevduen“ 49-50 den 2. august.

Hilsen fra Thy.

Den 3. august var vi sammen hos Kirsten og Dorthe Hornstrup og vil gerne sende en hilsen til kammeraterne fra vor årgang. En særlig hilsen til lærere og lærerinder.

Svend Erik Enevoldsen (50-51), Lars Smed (51-52), Jens Nikolaj og Jens Peter (52-53). Anna Frø-

kjær og Kirsten Sørensen (52). Mary Frøkjær (55). Anna A., Bodil Ø., Sigge og Dorte (56). Jane, Tove Hostrup og Kirsten H. (57).

„Samlerbåndet“ 45-46.

Ja, vor vandremappe er forsvundet, men vi vil da starte en ny med samme navn. Nogle stykker har meldt sig til at være med i den nye, men der må da være mange flere, der vil med. Send mig lige et par ord derom og så en solid adresse.

Lad det ske med det samme. Efterhånden er der jo mange af os, der har meget at fortælle hinanden. Du skal også være med i det nye samlerbånd, både for din egen skyld og for kammeraternes.

Johannes Lundager, Gimsing, Struer.

Hilsen fra Himmelbjerget.

Selv om vor skole ikke havde nogen taler ved mødet på Himmelbjerget den 21. juli, så var alligevel en hel del af vore med naturligvis, og følgende sender hilsen til veninder og kammerater.

H. Illum Petersen 96-97, K. Emil Nielsen 27-28, Frida Frederiksen, f. Hummel, 28, Kirstine Søndergaard, f. Sørensen, 28, Ellen Frederiksen 28, Marius Frederiksen 28-29, Søren Anker Søndergaard 28-29, Marie Dam, f. Frederiksen, 29, Thorvald Frederiksen 31-32, Esther Kaae, f. Glud, 33, Karl Frederiksen 33-34, Sofie Karlsen 33-34, Chr. Møller Nielsen 39-40, Risgaard Mortensen 41-42, Kristen Bach Kristensen 47-48, Edel Sørensen 50, Børge Stenholt 50-51, Gustav Nielsen 51-52, Edel Bach 52, Anna Jensen 52, Inga Nielsen 52, Hans Madsen 52-53, Gunnar Madsen 52-53, Erling Mortensen 52-53, Egon Nielsen 53-54, Johanne Dahl 54, Poul Sørensen 54-55, Verner Aalbæk 54-55, Elly Jensen 55, Vagn Appel 55-56, Anders Klostergaard 55-56, Inger Nielsen 56, Elisabeth Jensen 56, Aase Johansen 56, Ejnar Volsgaard 56-57, Kjeld Nielsen 56-57, S. L. Sørensen, Møbjergergård, Sjørsløv.

Af staben her fra skolen var kun Lindskov Rasmussen mødt, og man så således ikke „Jeppe“ på bjerget.

Efter en hyggelig og fornøjelig dags samvær hos Rosa og hendes familie i Aulum sender 4 „sanglærker“ med „påhæng“ de bedste hilsener til vor skole, forstanderens samt den øvrige lærerstab, familien Kaag og alle kammeraterne fra 1940.

Rosa, Sinne, Doris og Karen

Til lykke

Søndag den 15. september vies bankassistent frk. Anna Brask (52) og mejerist Johannes Grøn. Adresse på bryllupsdagen: Skringstrup, Skals. Bopæl: Fabjerg.

Lørdag den 21. september vies afdelingssygeplejerske frk. Martha Hedegaard (40) og hotelejer Sand Jespersen. Adresse på bryllupsdagen og bopæl: Missionshotellet, Holstebro.

Adresseforandringer

Sommerskolen:

- 1956 Frk. Ruth Skallebæk, Østergade 28, Struer — samme, „Zonen“, Struer.
- 1955 Frk. Erna Henriksen, „Granly“ Alstrup pr. Ul-lits — samme Skovtofte Husholdningsskole, Hummeltoftevej 139, Kgs. Lyngby.
- 1953 Frk. Jenny Langgaard Pedersen, Tolstrupvej 25, Års. — Fru Jenny Gundersen, Ørnso Sidevej, Silkeborg.
- 1952 Frk. Hanne Ottosen, Bjerregård, Ringkøbing — samme, Børneafdelingen, amtssygehuset, Kjellerup.
- 1951 Sygepl. frk. Ruth M. Jensen, „D. I. S.“, Godthåb, Grønland — samme, Sjællands-gade 16e, Viborg.
- 1948 Fru Ruth Tiedemann, Christoffers Allé 96 st. tv., Søborg — samme, Hjemmevej 34, Søborg.
- 1941 Fru Anna Marie Markussen Højagergaard, Sunds — samme, „Baalhøjgaard“, Øster Brønderslev.
- 1939 Sygepl. frk. Marie Abildtrup, Centralsygehuset, Herning — samme, Storgaardsvej 17, Herning.
- 1933 Frk. Marie Vestergaard Nielsen, Falkonerallé 55e, København F — samme, Gasværksvej 25, dør 9, stuen, København V.

Vinterskolen:

- 53-54 Mg. 303028 Pedersen, Lejrmp., Borris lejren, Borris. — Carl Pedersen, adr.: Kr. Th. Pedersen, Bredholt, Bjerringbro.
- 51-52 Ole Balle, KFUM, Holstebro — samme, P. P. Ørumsgade 6e, Aarhus.

Udgivet af

Nr. Nissum højskoles elev- og vennetøring
Redigeret af forstander A. Kristensen.